

olgu küll ainus tilgatene igavestest edasi woonlawas aegade ojas, aga meile inimestele, kelle elu ja olu aeg sün maailmas üksna ürikene on, meile on üks aasta ka külalt suur ja tähelepanemise väärt aeg. Mis ei saa kõik ühel ainsamal aastal maailmas ára tehtud ehet mis nähtud, iga minut ja iga tund toob uudist ette ja wautab wanat minewikku igavestest magama. Rahwad on aastaga langenud, saawad edesipidigi veel langema, riigid lagunenud ja mitmed mehed, kes üle maailma kuulsaad olid, ei ole aasta párast enam fohegil olnud, waid nad on ára kutsutud ja kadunud. Kui tähelepanemise väärislike walmistusti ei ole ühe ainsama aastaga ára tehtud saanud ja keegi maailmalastest ei wödi õelda, kui palju õieti maailmas üht ehet tööst veel tegemata jáánud, ehet kui palju veel tehtud saab? — Seepärast on igal mehel selge külalt, et aasta üksna suur tähindus ja ajaarv meie elurahatus on ja, et tublistest kõigest jõuust töötades ehet tööd tehes aasta sees nõnda mõndagi mõnusat tükki ára teha wöime ja uništades

nõndasama fa tegemata jáatta; sellepärast „tee tööd ja palu Jumalat, siis on kõik aejad majaš forras!“

Põdrame omad silmad Eesti-rahva päälle, siis peame ütlema, mitte kellegi meelitamiseks ega paitamiseks, waid tödele auuandmisseks, et usinuš ja hoolus kõigil pool selle rahwa omanduseks on. Õa ei tõrgu ega tüdi mitte ára atra kandes ja ei karda ega pruugigi enam kohkuda, fa muid kõrgemaid ametid oma hooleks wöttes. Tüdinemata töötamise himu on teda fa nüüd nõnda laugele aidanud, et enam fohegil töötest, meie maa-elulahestest palju taga ei ole jáánud, waid palju enne mine ikka sääl, kus nende liikmed kuidagi wbitujooksma juhtusid, sääl on ikka wöit meie omaks jáánud, olgu küll et sellekipärast meie kitsamal isamaal veel mitte kõik tööste kaasinimiste farnased õigused kätte ei taheta anda! — Lehkem oga, armsad suguvennad Eestlasted, terves waimuš ikka kõige hoolega, nagu seninigi, tööd omais ametites ja waimuharimises edasi, jáágem kõigest südamest ja